

Delizées plan voor armoedebestrijding (28.7.08)

Het Collectief Solidariteit tegen de Uitsluiting vzw (CSCE), ontkent niet dat er bepaalde maatregelen in het Plan van Delizée positief zouden kunnen zijn, maar vindt dit geen echt plan voor armoedebestrijding. Aldus het persbericht van deze organisatie.

Er is een echt plan voor armoedebestrijding nodig

Het Collectief Solidariteit tegen de Uitsluiting vzw (CSCE) heeft nota genomen van het 'Federaal Plan Armoedebestrijding' dat op vrijdag 4 juli door de Staatssecretaris voor Armoedebestrijding Jean-Marc Delizée werd voorgesteld en op dinsdag 15 juli werd besproken in de Gezondheidscommissie van het Parlement.

We willen niet ontkennen dat er bepaalde maatregelen instaan die positief zouden kunnen zijn, maar het CSCE is van oordeel dat het voorgestelde document geen echt plan voor Armoedebestrijding vormt.

Meer bepaald lijken de beloftes betreffende de opwaardering van de uitkeringen, de minimumpensioenen en de laagste inkomens ons nog veel te vaag. Wij zijn dan ook van oordeel dat een federaal plan Armoedebestrijding ten minste de volgende maatregelen moet bevatten:

1. Voldoende middelen om het recht op menselijke waardigheid te garanderen: het **bedrag** van de integratietegemoetkoming (RIS - Inkomen Sociale Integratie) en de uitkeringen van de sociale zekerheid (stempelgeld, pensioenen, invaliditeitsuitkeringen) dienen **boven de armoededrempel** gebracht te worden (en hieraan gepaard een verhoging van de laagste inkomens). Het huidige bedrag van de integratietegemoetkoming die een alleenstaande gestort krijgt is 697, 61 € per maand. Dat is echt onvoldoende in vergelijking met de levenskosten. De integratietegemoetkoming dient ten minste op het niveau van de armoededrempel gebracht te worden, wat neerkomt op 60 % van het gemiddelde inkomen, dus nu 860 euro per maand.

2. De **individualisering van rechten** (stempelgeld, invaliditeit, leefloon): het aan de samenwonenden toegekende bedrag afstemmen op dat van alleenstaanden. Mensen die in een situatie van armoede leven hebben recht op een familiaal leven zonder hiervoor gestraft te worden.

3. **Mensen zonder papieren**: een permanente **regularisatiecommissie** oprichten.

4. Recht op stempelgeld, het **intrekken van het activeringsplan** m.b.t. het zoekgedrag dat onder de dekmantel van 'begeleiding' in feite een uitsluitingsmechanisme is dat ten volle gebruikt wordt door de RVA (het aantal schorsingen is tussen 2004 en 2007 met 74 % gestegen)

5. Recht op wonen: de **huurprijzen blokkeren**. Zulk een maatregel werd reeds tijdelijk genomen op het einde van de jaren '80. Vandaag is het dringend om deze maatregel opnieuw te nemen teneinde het recht op wonen te garanderen.

6. Gezondheid: het minimuminkomen dat recht heeft op het **OMNIO-statuu**t optrekken zodat de eigen risicobijdrage ook voor lage inkomens verminderd wordt en dit statuut effectief automatisch toegankelijk maakt voor personen die zich in deze toestand bevinden.

7. **Recht op sociale integratie** : Het loskoppelen van het contract (geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie (GPMI) van iedere soort van sanctie waarbij de Federale Overheid 90% van de integratietegemoetkoming op zich neemt.

Een armoedebestrijdingsplan zonder voorgaande punten heeft geen enkele geloofwaardigheid: in feite zal men zonder deze maatregelen gewoon verder gaan met de armoede te creëren die men van de andere kant beweert te bestrijden.

In feite zal het actuele plan nog steeds de rechthebbenden op een integratietegemoetkoming en andere uitkeringsgerechtigden met inkomens die zich onder de armoededrempel bevinden aan hun lot overlaten. De samenwonenden die gekozen hebben om een familiaal leven te hebben zullen nog steeds gestraft worden indien zij toegang willen verkrijgen tot een integratietegemoetkoming of stempelgeld. De mensen zonder papieren zullen nog steeds vervolgd en in de illegaliteit bestendigd worden. De maatregelen tegen werklozen zullen blijven toenemen, de huurprijzen zullen sneller blijven stijgen dan de index, de moeilijkheden i.v.m. de toegang tot de gezondheidszorg zullen slechts lichtjes afnemen, terwijl de solidariteit meer en meer afgewenteld wordt op gemeentes en OCMW's, wat in het nadeel is van de inwoners van arme gemeentes.

Een wetsvoorstel ligt ter discussie in de Kamer met de bedoeling de integratietegemoetkoming boven het niveau van de armoededrempel te brengen en het bedrag toegekend aan samenwonenden gelijk te schakelen met dat van de alleenstaanden. De kosten van de maatregel werden door het Rekenhof geraamd op 175 miljoen euro, wat minder is dan sommigen beweerden. Dit wetsvoorstel is een eerste maar noodzakelijke stap naar een meer uitgebreid sociaal programma (uitbreiding naar alle uitkeringen toe zou 1 miljard en 125 miljoen euro kosten).

Wij vragen dus aan de Staatssecretaris voor Armoedebestrijding en aan de regering van zich niet tevreden te stellen met de zoveelste catalogus die rijker is aan goede voornemens dan aan inhoud, en nu eindelijk over te gaan tot daden door deze zeven punten over te nemen en het wetsvoorstel dat ter discussie ligt of ieder ander voorstel dat dezelfde objectieven wil bereiken, goed te keuren.

Voor meer **informatie**, contacteer:

Yves Martens, bezieler van het 'Collectif Solidarité Contre l'Exclusion asbl' op het nummer 0475 834 804

Links

[Comité tegen de Sociale Uitsluiting](#)

.